

Putregaiul inelar al cartofului – o boală perfidă

Автор(и): Растителна защита
Дата: 06.03.2017 Брой: 3/2017

Simptomele acestei boli sunt foarte des confundate cu simptomele cauzate de patogenii fungici – făinarea, verticilioza sau rizoctonia. Îmbătrânirea naturală a plantelor, precum și deteriorările mecanice cauzate de unele intervenții agrotehnice, au manifestări similare.

Acest lucru poate induce în eroare producătorii și îi poate determina să direcționeze incorect măsurile de combatere. Prin urmare, culturile trebuie monitorizate cu atenție. Iar în cazul oricărei îndoieli, trebuie solicitată o consultație de specialitate.

Agentul cauzal al putregaiului inelar este o bacterie – ***Clavibacter michiganensis subsp.sepedonicus***, care atacă numai cartoful. Plantele infectate se ofilesc încet, ceea ce este cel mai vizibil după înflorire. Marginile frunzelor se răsucesc în sus în formă de linguriță, suprafața își pierde luciul și se transformă de la gri-verzui la

galben. Mai târziu devin necrotice. Tulpinile se crapă și se decolorează – un exsudat uleios iese din țesuturi într-o secțiune transversală. Dacă tuberculiile sunt tăiați longitudinal, se observă zone de culoare galbenă în țesuturile vasculare/inelul/ din apropierea ochiului. Mai târziu, întregul inel vascular se întunecă. Când tuberculiile sunt stoarși, o substanță cremoasă iese în șuvițe din inelul vascular.

Modul primar de transmitere a bacteriei este prin materialul de plantare infectat. Surse de infecție sunt containerele, echipamentul de lucru și depozitele. Bacteria poate rămâne viabilă timp de 63 de luni.

Combatere

- Este obligatoriu să se utilizeze material de plantare sănătos, însoțit de un pașaport fitosanitar!
- Și, așa cum s-a menționat la început, culturile trebuie monitorizate cu atenție și trebuie solicitat ajutorul unui specialist pentru a diagnostica cu exactitate boala.